

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (pátého senátu)

28. listopadu 2013 *

„Kasační opravný prostředek — Omezující opatření přijatá vůči Íránské islámské republice s cílem zabránit šíření jaderných zbraní — Opatření namířená proti íránskému ropnému a plynárenskému průmyslu — Zmrazení finančních prostředků — Povinnost uvést odůvodnění — Povinnost odůvodnit opodstatněnost opatření“

Ve věci C-348/12 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie, podaný dne 6. července 2012,

Rada Evropské unie, zastoupená M. Bishopem a R. Liudvinaviciute-Cordeiro, jako zmocněnci,

účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka),

příčemž dalšími účastnicemi řízení jsou:

Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Tehran, se sídlem v Teheránu (Írán), zastoupená F. Esclatinem a S. Perrotetem, advokáty,

žalobkyně v prvním stupni,

Evropská komise, zastoupená M. Konstantinidisem a E. Cujo, jako zmocněnci,

vedlejší účastnice v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (pátý senát),

ve složení T. von Danwitz, předseda senátu, E. Juhász, A. Rosas (zpravodaj), D. Šváby a C. Vajda, soudci,

generální advokát: Y. Bot,

vedoucí soudní kanceláře: V. Tourrès, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 18. dubna 2013,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 11. července 2013,

vydává tento

* Jednací jazyk: francouzština.

Rozsudek

- 1 Svým kasačním opravným prostředkem se Rada Evropské unie domáhá, aby Soudní dvůr zrušil rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 25. dubna 2012, Manufacturing Support & Procurement Kala Naft v. Rada (T-509/10, dále jen „napadený rozsudek“), kterým Tribunál zrušil v rozsahu, v němž se týkají společnosti Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Tehran (dále jen „Kala Naft“):
 - rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP ze dne 26. července 2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení společného postoje 2007/140/SZBP (Úř. věst. L 195, s. 39, a oprava Úř. věst. L 265, s. 18);
 - prováděcí nařízení Rady (EU) č. 668/2010 ze dne 26. července 2010, kterým se provádí čl. 7 odst. 2 nařízení (ES) č. 423/2007 o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 195, s. 25);
 - rozhodnutí Rady 2010/644/SZBP ze dne 25. října 2010, kterým se mění rozhodnutí 2010/413 (Úř. věst. L 281, s. 81);
 - nařízení Rady (EU) č. 961/2010 ze dne 25. října 2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení nařízení č. 423/2007 (Úř. věst. L 281, s. 1, dále společně jen „sporné akty“),a zachoval účinky rozhodnutí 2010/413, ve znění rozhodnutí 2010/644, až do okamžiku, kdy nastanou účinky zrušení nařízení č. 961/2010.

Právní rámec a skutečnosti předcházející sporu

- 2 Smlouva o nešíření jaderných zbraní byla otevřena k podpisu dne 1. července 1968 v Londýně, Moskvě a Washingtonu. Všech 28 členských států Evropské unie je jejími smluvními stranami, stejně jako Íránská islámská republika.
- 3 Článek II této smlouvy stanoví mimo jiné, že „[k]aždá smluvní strana nevlastnící jaderné zbraně se zavazuje [...] nevyrábět jaderné zbraně nebo jiná jaderná výbušná zařízení [...]“.
- 4 Článek III uvedené smlouvy v odstavci 1 stanoví, že „[k]aždá smluvní strana nevlastnící jaderné zbraně se zavazuje přijmout záruky uvedené v dohodě, o které se bude jednat a která bude uzavřena s Mezinárodní agenturou pro atomovou energii [(dále jen „MAAE“)] v souladu se Statutem [MAAE] a systémem záruk Agentury, výlučně k ověřování plnění závazků, které přijala v souladu s touto Smlouvou s cílem zabránit neoprávněnému převodu jaderné energie z mírového využití na jaderné zbraně nebo jiná jaderná výbušná zařízení [...]“.
- 5 V souladu s článkem III B 4 svého statutu předkládá MAAE výroční zprávu o své činnosti Valnému shromáždění Organizace spojených národů a případně Radě bezpečnosti Organizace spojených národů (dále jen „Rada bezpečnosti“).
- 6 Rada bezpečnosti, znepokojena četnými zprávami generálního ředitele MAAE a rezolucemi Rady guvernérů MAAE, týkajícími se jaderného programu Íránské islámské republiky, přijala dne 23. prosince 2006 rezoluci 1737 (2006), jejíž bod 12 ve spojení s přílohou jmenuje řadu osob a subjektů, které jsou zapojeny do šíření jaderných zbraní a jejichž finanční prostředky, jakož i hospodářské zdroje, mají být zmrazeny.
- 7 Za účelem provedení rezoluce 1737 (2006) v Unii přijala Rada dne 27. února 2007 společný postoj 2007/140/SZBP o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 61, s. 49).

- 8 Článek 5 odst. 1 společného postoje 2007/140 stanovil, že se zmrazují veškeré finanční prostředky a hospodářské zdroje určitých kategorií osob a subjektů uvedených v bodech a) a b) tohoto ustanovení. Bod a) tohoto čl. 5 odst. 1 se týkal osob a subjektů uvedených v příloze rezoluce 1737 (2006) a dalších osob určených Radou bezpečnosti nebo výborem Rady bezpečnosti vytvořeným podle článku 18 rezoluce 1737 (2006). Seznam těchto osob a subjektů byl uveden v příloze I společného postoje 2007/140. Bod b) uvedeného čl. 5 odst. 1 se týkal osob a subjektů, které nejsou uvedeny v příloze I a které se podílejí na iránských jaderných činnostech, jež by mohly ohrozit nešíření, nebo jsou s těmito činnostmi přímo spojeny nebo je podporují. Seznam těchto osob a subjektů byl uveden v příloze II uvedeného společného postoje.
- 9 V rozsahu, v němž byly dotčeny pravomoci Evropského společenství, byla rezoluce 1737 (2006) provedena nařízením Rady (ES) č. 423/2007 ze dne 19. dubna 2007 o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 103, s. 1), přijatým na základě článků 60 ES a 301 ES, které odkazuje na společný postoj 2007/140 a jehož obsah je v podstatě podobný obsahu tohoto společného postoje, jelikož v přílohách IV (osoby, subjekty a orgány určené Radou bezpečnosti) a V (jiné osoby, subjekty a orgány, než jsou uvedeny v příloze IV) tohoto nařízení jsou uvedena tatáž jména subjektů a fyzických osob.
- 10 Článek 7 odst. 2 písm. a) nařízení č. 423/2007 zněl takto:
- „Zmrazují se veškeré finanční prostředky a hospodářské zdroje, které náležejí fyzickým či právnickým osobám, subjektům či orgánům uvedeným v příloze V nebo které tyto osoby, subjekty nebo orgány vlastní, drží, nebo ovládají. Příloha V zahrnuje fyzické a právní osoby, subjekty a orgány, které nejsou uvedeny v příloze IV a které byly v souladu s čl. 5 odst. 1 písm. b) společného postoje 2007/140[...] označeny jako
- a) podílející se na činnostech Íránu v jaderné oblasti citlivými [citlivých] z hlediska šíření jaderných zbraní, přímo s nimi spojené nebo je podporující“.
- 11 Rada bezpečnosti konstatovala, že Íránská islámská republika neplní její rezoluce, že v rozporu s povinností zastavit veškeré činnosti související s obohacováním uranu vybudovala zařízení v Kummu a oznámila to až v září 2009, že neinformuje MAAE a odmítá s touto agenturou spolupracovat, a přijala prostřednictvím rezoluce 1929 (2010) ze dne 9. června 2010 přísnější opatření postihující zejména iránské námořní společnosti, odvětví balistických raket, které mohou nést jaderné zbraně, a Islámskou revoluční gardu.
- 12 I když Rada bezpečnosti nepřijala rozhodnutí ohledně odvětví energetiky, sedmnáctý bod odůvodnění zní takto:
- „*Uznávajíc*, že přístup k různorodým a spolehlivým zdrojům energie je nezbytný k udržitelnému růstu a rozvoji, a současně poukazujíc na možnou souvislost mezi iránskými příjmy plynoucími z jeho energetického odvětví a financováním iránských jaderných činností potenciálně ohrožujících nešíření a *dále poukazujíc* na to, že vybavení a materiály potřebné k chemickým procesům v petrochemickém průmyslu mají mnoho společného s vybavením a materiály nezbytnými pro určité citlivé činnosti spojené s jaderným palivovým cyklem“.
- 13 Evropská rada v prohlášení připojeném k závěrům ze dne 17. června 2010 zdůraznila, že je stále více znepokojena iránským jaderným programem, uvítala přijetí rezoluce Rady bezpečnosti 1929 (2010) a vzala na vědomí poslední zprávu MAAE ze dne 31. května 2010.
- 14 V bodě 4 tohoto prohlášení Evropská rada konstatovala, že jsou nevyhnutelná nová omezující opatření. S ohledem na práci vykonanou v rámci Rady pro zahraniční věci tuto Radu vyzvala, aby na příštím zasedání přijala opatření k provedení opatření uvedených v rezoluci Rady bezpečnosti 1929 (2010)

a doprovodná opatření s cílem napomoci prostřednictvím jednání k vyřešení všech existujících obav týkajících se vývoje citlivých technologií Íránskou islámskou republikou na podporu jejího jaderného a raketového programu. Tato opatření by se měla vztahovat na následující oblasti:

„oblasti obchodu, zejména zboží dvojího užití a další omezení pojištění obchodu; finanční sektor, včetně zmrazení majetku dalších íránských bank a omezení v oblasti bankovních a pojišťovacích služeb; íránské odvětví dopravy, zejména společnost Islamic Republic of Iran Shipping Line (IRISL) a její dceřiné společnosti a leteckou nákladní dopravu; klíčová odvětví plynárenského a ropného průmyslu se zákazem nových investic, technické pomoci a přenosu technologií, zařízení a služeb souvisejících s těmito oblastmi, zejména ve vztahu k rafinaci, zkapalňování a technologii zkapalněného zemního plynu; a nové zakázky udělování viz a zmrazení aktiv zejména pro příslušníky Islámské revoluční gardy (IRGC)“.

15 Rozhodnutím 2010/413 Rada toto prohlášení provedla, přičemž zrušila společný postoj 2007/140 a přijala v porovnání s ním další omezující opatření.

16 Body 22, 23 a 27 odůvodnění rozhodnutí 2010/413 zní následovně:

„(22) Rezoluce Rady bezpečnosti [...] 1929 (2010) poukazuje na možnou souvislost mezi íránskými příjmy plynoucími z jeho odvětví energetiky a financováním íránských jaderných činností potenciálně ohrožujících nešíření a dále konstatuje, že zařízení a materiály určené k chemickým procesům v petrochemickém průmyslu mají mnoho společného se zařízením a materiály nezbytnými pro určité citlivé činnosti spojené s jaderným palivovým cyklem.

(23) V souladu s prohlášením Evropské rady by členské státy měly zakázat, aby do Íránu bylo prodáváno, dodáváno či převáděno klíčové zařízení a technologie, které by mohly být využity v klíčových oborech odvětví ropy a zemního plynu, a rovněž by měly zakázat poskytování související technické a finanční pomoci. Členské státy by dále měly zakázat veškeré nové investice do těchto odvětví v Íránu.

[...]

(27) K provedení některých opatření je nezbytná další činnost Unie“.

17 Článek 4 rozhodnutí 2010/413 zní takto:

„1. Zakazuje se prodej, dodávky nebo převod klíčového vybavení a technologií pro následující klíčové obory odvětví ropy a zemního plynu v Íránu nebo pro íránské či Íránem vlastněné podniky působící v těchto oborech mimo území Íránu, které jsou prováděny státními příslušníky členských států nebo z území členských států, ať již z tohoto území pocházejí či nikoli, nebo za použití plavidel či letadel podléhajících pravomoci členských států:

- a) rafinace;
- b) zkapalněný zemní plyn;
- c) průzkum;
- d) výroba.

Unie přijme opatření nezbytná k určení příslušných věcí, na které se má tento článek vztahovat.

2. Pro podniky v Íránu působící v klíčových oborech íránského odvětví ropy a zemního plynu podle odstavce 1 nebo pro íránské či Íránem vlastněné podniky působící v těchto oborech mimo území Íránu se zakazuje poskytovat:

- a) technickou pomoc nebo odbornou přípravu a další služby související s klíčovým vybavením a technologiemi ve smyslu odstavce 1;
- b) finanční prostředky nebo finanční pomoc za účelem prodeje, dodávek, převodu nebo vývozu klíčového vybavení a technologií ve smyslu odstavce 1 nebo za účelem poskytnutí související technické pomoci nebo odborné přípravy.

3. Zakazuje se podílet se vědomě nebo záměrně na činnostech, jejichž cílem nebo důsledkem je obcházení zákazů uvedených v odstavcích 1 a 2.“

18 Článek 20 odst. 1 rozhodnutí 2010/413 stanoví, že se zmrazují finanční prostředky několika kategoriím osob a subjektů. Bod a) čl. 20 odst. 1 se týká osob a subjektů určených Radou bezpečnosti, které jsou uvedeny v příloze I rozhodnutí. Bod b) uvedeného čl. 20 odst. 1 se týká mimo jiné „osob[...] a subjekt[ů], které nejsou uvedeny v příloze I a které se podílejí na íránských jaderných činnostech, jež by mohly ohrozit nešíření, nebo na vývoji nosičů jaderných zbraní nebo jsou s těmito činnostmi přímo spojeny nebo je podporují, i prostřednictvím pořízování zakázaných věcí, zboží, vybavení, materiálů a technologií, nebo osobami či subjekty, které jednají jejich jménem nebo na jejich příkaz, nebo subjekty, které jsou těmito osobami vlastněny nebo ovládány, a to i nedovolenými prostředky, [...] přičemž tyto osoby nebo subjekty jsou uvedeny v příloze II.“

19 Kala Naft je íránská společnost, která je vlastněna společností National Iranian Oil Company (dále jen „NIOC“) a jejímž posláním je působit jako nákupní centrála pro aktivity skupiny posledně uvedené společnosti v oblastech ropného, plynárenského a petrochemického průmyslu. Je zapsána v bodě 24 části I, B, přílohy II rozhodnutí 2010/413. Odůvodnění je následující:

„Obchoduje se zbožím v odvětví ropy a plynu, které lze využít v íránském jaderném programu. Pokusila se získat materiál (vysoce odolná vrata ze slitiny [vrata z vysoce odolné slitiny]), pro který neexistuje použití mimo jaderný průmysl. Má vazby na společnosti zapojené do íránského jaderného programu.“

20 Prováděcím nařízením č. 668/2010, přijatým k provedení čl. 7 odst. 2 nařízení č. 423/2007, byl název společnosti Kala Naft, uvedený v bodě 22 části I, B, přílohy prováděcího nařízení č. 668/2010, doplněn na seznam právnických osob, subjektů a organizací uvedený v tabulce I přílohy V nařízení č. 423/2007.

21 Odůvodnění je téměř totožné s odůvodněním uvedeným v rozhodnutí 2010/413.

22 Příloha II rozhodnutí 2010/413 byla revidována a přepracována rozhodnutím 2010/644.

23 Body 2 až 5 odůvodnění tohoto rozhodnutí 2010/644 zní takto:

„(2) Rada provedla celkový přezkum seznamu, jenž je obsažen v příloze II rozhodnutí 2010/413/SZBP a jsou v něm uvedeny osoby a subjekty, na které se vztahují čl. 19 odst. 1 písm. b) a čl. 20 odst. 1 písm. b) uvedeného rozhodnutí. Rada přitom vzala v úvahu připomínky, jež dotčené osoby a subjekty předložily.

(3) Rada došla k závěru, že zvláštní omezující opatření stanovená v rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP by se s výjimkou dvou subjektů měla na osoby a subjekty uvedené na seznamu v příloze II uvedeného rozhodnutí vztahovat i nadále.

(4) Rada rovněž dospěla k závěru, že by měly být změněny údaje na seznamu týkající se některých subjektů.

- (5) Seznam osob a subjektů uvedených v čl. 19 odst. 1 písm. b) a čl. 20 odst. 1 písm. b) rozhodnutí 2010/413/SZBP by měl být odpovídajícím způsobem aktualizován“.
- 24 Název společnosti Kala Naft byl převzat do bodu 24 seznamu subjektů uvedeného v tabulce I přílohy II rozhodnutí 2010/413, jak vyplývá z rozhodnutí 2010/644. Příslušné odůvodnění je totožné s odůvodněním uvedeným v rozhodnutí 2010/413.
- 25 Nařízení č. 423/2007 bylo zrušeno nařízením č. 961/2010, které bylo přijato na základě článku 215 SFEU.
- 26 Body 1 až 3 a bod 7 odůvodnění nařízení č. 961/2010 zní následovně:
- „(1) Dne 26. července 2010 schválila Rada rozhodnutí 2010/413/SZBP, které potvrzuje omezující opatření přijatá od roku 2007 a stanoví další omezující opatření vůči Íránské islámské republice [...] za účelem dosažení souladu s rezolucí Rady bezpečnosti OSN 1929 (2010), jakož i doprovodná opatření, jež požadovala Evropská rada ve svém prohlášení ze dne 17. června 2010.
- (2) Tato omezující opatření zahrnují zejména [...] omezení obchodu s klíčovým zařízením a technologiemi pro íránské odvětví ropy a zemního plynu a investic do tohoto odvětví, [...].
- (3) Rozhodnutím 2010/413/SZBP byly rovněž stanoveny další kategorie osob, na něž se má vztahovat zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů, a některé další, technické změny stávajících opatření.
- [...]
- (7) V zájmu zajištění účinného provádění zákazu prodeje, dodávání, předávání nebo vývozu do Íránu některého klíčového zařízení a technologie, jež by mohly být využity v klíčových průmyslových odvětvích ropy a zemního plynu, by měl být k dispozici seznam tohoto klíčového zařízení a technologie.“
- 27 Článek 8 odst. 1 a 2 nařízení č. 961/2010 stanoví:
- „1. Zakazuje se přímo či nepřímo prodávat, dodávat, převádět nebo vyvážet klíčové zařízení nebo technologie uvedené v příloze VI jakékoli íránské osobě, subjektu či orgánu nebo pro použití v Íránu.
2. Příloha VI obsahuje klíčové zařízení a technologie pro tyto klíčové obory íránského odvětví ropy a zemního plynu:
- a) průzkum zaměřený na surovou ropy a zemní plyn;
- b) těžba surové ropy a zemního plynu;
- c) rafinace;
- d) zkapalňování zemního plynu.“
- 28 Článek 16 nařízení č. 961/2010 stanoví mimo jiné, že se zmrazují finanční prostředky a hospodářské zdroje, které patří určitým osobám, subjektům a orgánům, nebo jsou jimi ovládány. Odstavec 1 tohoto ustanovení se týká osob, subjektů a orgánů určených Radou bezpečnosti a uvedených v příloze VII tohoto nařízení.

29 Podle čl. 16 odst. 2 nařízení č. 961/2010:

„2. Zmrazují se veškeré finanční prostředky a hospodářské zdroje, které patří osobám, subjektům a orgánům uvedeným v příloze VII nebo které jsou jimi vlastněny, drženy či ovládány. Příloha VIII obsahuje seznam fyzických a právnických osob, subjektů a orgánů, [...] které byly v souladu s čl. 20 odst. 1 písm. b) rozhodnutí [2010/413] označeny jako:

a) osoby, subjekty či orgány spojené s íránskými jadernými činnostmi, jež by mohly ohrozit nešíření, nebo s vývojem nosičů jaderných zbraní Íránem nebo tyto činnosti podporující, a to i prostřednictvím pořízování zakázaného zboží a technologií, nebo jako osoby, subjekty či orgány, které jsou vlastněny nebo ovládány uvedenými osobami, subjekty či orgány, a to i nedovolenými prostředky, nebo které jednají jejich jménem nebo na jejich příkaz;

[...]“

30 Název společnosti Kala Naft byl Radou zapsán do bodu 29 seznamu právnických osob, subjektů a orgánů uvedeného v příloze VIII, B, nařízení č. 961/2010. Důvody tohoto zápisu jsou totožné s důvody uvedenými v rozhodnutí 2010/413.

Řízení před Tribunálem a napadený rozsudek

31 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 20. října 2010 podala společnost Kala Naft žalobu, kterou se domáhala zrušení rozhodnutí 2010/413 a prováděcího nařízení č. 668/2010.

32 Ve svém vyjádření ze dne 6. prosince 2011 předloženém v odpověď na písemnou otázku Tribunálu společnost Kala Naft rozšířila svá návrhová žádání tak, že navrhla rovněž zrušení rozhodnutí 2010/644 a nařízení č. 961/2010 v rozsahu, v němž se jí tyto akty týkají.

33 Kala Naft předložila devět žalobních důvodů. První žalobní důvod vycházel z protiprávnosti článku 4 rozhodnutí 2010/413, jakož i článku 28 uvedeného rozhodnutí, který se týká vstupu tohoto rozhodnutí v platnost. Druhý žalobní důvod vycházel z porušení povinnosti uvést odůvodnění. Třetí žalobní důvod vycházel z porušení jejího práva na obhajobu a práva na účinnou soudní ochranu. Čtvrtý žalobní důvod vycházel z porušení zásady proporcionality. Pátý žalobní důvod vycházel z nedostatku pravomoci Rady k přijetí sporných aktů. Šestý žalobní důvod vycházel ze zneužití pravomoci. Sedmý žalobní důvod vycházel z nesprávného právního posouzení v souvislosti s pojmem „zapojení do šíření jaderných zbraní“. Osmý žalobní důvod vycházel z nesprávného posouzení skutkového stavu v souvislosti s její činností. Devátý žalobní důvod, který byl uplatněn podpůrně, vycházel ze zjevně nesprávného posouzení skutkového stavu a z porušení zásady proporcionality.

34 Na jednání u Tribunálu Rada a Evropská komise uvedly, že žaloba podaná společností Kala Naft je nepřípustná v části, v níž se zakládá na údajném porušení základních práv této společnosti.

35 V bodě 39 napadeného rozsudku Tribunál dospěl k závěru, že podle čl. 275 prvního pododstavce SFEU „nemá pravomoc rozhodnout o žalobě, na jejímž základě má být posouzena legalita článku 4 rozhodnutí 2010/413, a nemá tudíž pravomoc rozhodnout o druhé části prvního žalobního důvodu“.

36 Kromě toho odmítl jako nepřípustnou argumentaci Rady a Komise týkající se merita sporu, která vycházela z toho, že společnost Kala Naft nemůže svou žalobu opírat o porušení základních práv.

- 37 Poté zamítl pátý žalobní důvod vycházející z nedostatku pravomoci Rady k přijetí napadených aktů a šestý žalobní důvod vycházející ze zneužití pravomoci. Vyhověl nicméně první části prvního žalobního důvodu, kterou bylo napadeno to, že se vstupem rozhodnutí 2010/413 v platnost jsou spojeny zpětné účinky, v rozsahu, v němž se týkala zrušení článku 28 rozhodnutí 2010/413, a ve zbývajících částech ji zamítl jako irelevantní.
- 38 Pokud jde o odůvodnění sporných aktů, Tribunál v bodě 80 napadeného rozsudku zamítl jako neopodstatněný druhý žalobní důvod v rozsahu, v němž se týká prvního a druhého důvodu zápisu společnosti Kala Naft na seznamy ve sporných aktech, které uvedla Rada. Nicméně druhému žalobnímu důvodu vyhověl, a napadené akty tudíž zrušil potud, pokud se jednalo o třetí důvod zápisu.
- 39 V bodě 97 napadeného rozsudku Tribunál dospěl k závěru, že Rada v souvislosti s úvodním oznámením skutečností zohledněných v neprospěch společnosti Kala Naft neporušila její právo na obhajobu. V bodě 101 uvedeného rozsudku konstatoval, že Rada toto právo nicméně porušila, když neodpověděla na včas učiněnou žádost společnosti Kala Naft o zpřístupnění spisu. V bodě 105 uvedeného rozsudku rozhodl, že právo Společnosti Kala Naft na účinné uplatnění jejího stanoviska k proti ní uplatněným skutečnostem bylo dodrženo. Tribunál kromě toho v bodě 107 napadeného rozsudku zohlednil skutečnost, že Rada neodpověděla na žádost společnosti Kala Naft o zpřístupnění údajů ve spise podanou před uplynutím uvedené lhůty k podání opravného prostředku, a dospěl k závěru, že tato okolnost představuje porušení práva společnosti Kala Naft na účinnou soudní ochranu. Tribunál proto třetímu žalobnímu důvodu vyhověl a zrušil sporné akty v rozsahu, v němž se týkají společnosti Kala Naft.
- 40 Vzhledem k tomu, že Rada potvrdila, že její spis neobsahuje jiné důkazy či informace než ty, které byly uvedeny v odůvodnění sporných aktů, s ohledem na hospodárnost řízení a v zájmu řádného výkonu spravedlnosti považoval Tribunál za účelné přezkoumat sedmý a osmý žalobní důvod, vycházející z nesprávného právního posouzení v souvislosti s pojmem „zapojení do šíření jaderných zbraní“ a z nesprávného posouzení skutkového stavu v souvislosti s činností společnosti Kala Naft. Sedmému žalobnímu důvodu vyhověl, a v důsledku toho zrušil sporné akty v rozsahu prvního důvodu zápisu této společnosti na seznamy v těchto aktech. Kromě toho dospěl k závěru, že Rada nepředložila důkaz k tvrzením, jež uplatnila v rámci druhého důvodu zápisu, a proto vyhověl osmému žalobnímu důvodu a zrušil sporné akty v rozsahu tohoto druhého důvodu.
- 41 Tribunál nepřezkoumával čtvrtý a devátý žalobní důvod.
- 42 Ve snaze zabránit narušení právní jistoty Tribunál zachoval účinky rozhodnutí 2010/413, ve znění rozhodnutí 2010/644, do rozhodnutí Soudního dvora o kasačním opravném prostředku. Podle čl. 60 druhého pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie má kasační opravný prostředek odkladný účinek na rozhodnutí Tribunálu, kterým se zrušuje nařízení, v tomto případě nařízení č. 961/2010, do rozhodnutí Soudního dvora o kasačním opravném prostředku.

Návrhová žádání účastníků řízení

- 43 Rada navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil napadený rozsudek;
- rozhodl s konečnou platností spor a odmítl žalobu společnosti Kala Naft směřující proti sporným aktům jako nepřipustnou nebo, podpůrně, zamítl žalobu jako neopodstatněnou;
- uložil společnosti Kala Naft náhradu nákladů řízení vynaložených Radou v prvním stupni a v rámci kasačního opravného prostředku.

44 Kala Naft navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zamítl kasační opravný prostředek podaný Radou;
- uložit Radě náhradu nákladů řízení.

45 Komise navrhuje, aby Soudní dvůr:

- vyhověl kasačnímu opravnému prostředku Rady jako opodstatněnému;
- uložil společnosti Kala Naft náhradu nákladů řízení.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku vycházejícímu z nesprávného právního posouzení v souvislosti s přípustností žaloby nebo některých žalobních důvodů společnosti Kala Naft

46 První důvod kasačního opravného prostředku se týká přípustnosti některých žalobních důvodů uplatněných společností Kala Naft. Týká se bodů 43 až 46 napadeného rozsudku, které znějí takto:

„43 Rada a Komise na jednání uvedly, že [společnost Kala Naft] je třeba považovat za vládní organizaci, a tedy za odnož íránského státu, jež se nemůže dovolávat ochrany a záruk spojených se základními právy. Rada a Komise se proto domnívají, že žalobní důvody vycházející z údajného porušení uvedených práv musejí být prohlášeny za nepřipustné.

44 V tomto ohledu je třeba zaprvé poznamenat, že Rada a Komise nezpochybňují samotné právo [společnosti Kala Naft] domáhat se zrušení [sporných] aktů. Zpochybňují pouze, že jí svědčí určitá práva, na jejichž podkladě se jejich zrušení domáhá.

45 Zadruhé se však otázka, zda žalobci svědčí právo, jehož se dovolává na podporu žalobního důvodu znějícího na zrušení aktu, netýká přípustnosti takového žalobního důvodu, nýbrž jeho opodstatněnosti. Argumentace Rady a Komise vycházející z toho, že [společnost Kala Naft] je vládní organizací, proto musí být odmítnuta potud, pokud směřuje k tomu, aby byla konstatována částečná nepřipustnost žaloby.

46 Zatřetí byla uvedená argumentace přednesena poprvé až na jednání, přičemž Rada ani Komise netvrdily, že by se zakládala na právních či skutkových okolnostech, které vyšly najevo v průběhu řízení. Pokud jde o meritorní stránku sporu, tato argumentace tedy představuje nový důvod ve smyslu čl. 48 odst. 2 prvního pododstavce jednacího řádu Tribunálu, což znamená, že musí být prohlášena za nepřipustnou.“

Argumentace účastníků řízení

47 Rada se domnívá, že Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení, když měl za to, že otázka, zda Kala Naft může uplatňovat žalobní důvod vycházející z porušení základních práv, se netýká přípustnosti tohoto žalobního důvodu, nýbrž pouze jeho opodstatněnosti. Je toho názoru, že jestliže subjekt, který představuje vládní organizaci ve smyslu článku 34 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, podepsané v Římě dne 4. listopadu 1950, nemůže být nositelem základního práva na ochranu vlastnictví ani jiných základních práv, není oprávněn (*locus standi*) dovolávat se údajného porušení těchto práv u Tribunálu.

- 48 Uznává, že orgány vznesly tuto námitku až ve fázi ústní části řízení, ale poukazuje na to, že podmínky přípustnosti žaloby patří mezi nepominutelné podmínky řízení.
- 49 Komise podporuje argumentaci Rady a uvádí, že státy nemohou požívat základních práv, přičemž uznává, že mohou uplatňovat procesní práva nebo práva vyplývající z mezinárodního práva.

Závěry Soudního dvora

- 50 Jak uvedl generální advokát v bodě 59 svého stanoviska, žaloba společnosti Kala Naft spadá pod čl. 275 druhý pododstavec SFEU. Tato společnost byla oprávněna napadnout svůj zápis na seznam uvedený ve sporných aktech u unijního soudu, jelikož tento zápis se jí ve smyslu čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU bezprostředně a osobně týkal. Její právní zájem na podání žaloby tedy nemohl být zpochybněn.
- 51 Tribunál proto právem dospěl v bodě 45 napadeného rozsudku k závěru, že argumentace týkající se možnosti společnosti Kala Naft dovolávat se ochrany a záruk spojených se základními právy se netýká přípustnosti žaloby ani žalobního důvodu, nýbrž merita sporu.
- 52 Vzhledem k tomu, že uvedená argumentace byla přednesena poprvé až na jednání, přičemž Rada ani Komise netvrdily, že by se zakládala na právních či skutkových okolnostech, které vyšly najevo v průběhu řízení, nedopustil se Tribunál nesprávného právního posouzení, když v bodě 46 napadeného rozsudku rozhodl, že představuje nový žalobní důvod ve smyslu čl. 48 odst. 2 prvního pododstavce jednacího řádu Tribunálu, což znamenalo, že musela být prohlášena za nepřipustnou.
- 53 První důvod kasačního opravného prostředku je tudíž třeba zamítnout.

Ke druhému důvodu kasačního opravného prostředku, vycházejícímu z nesprávného právního posouzení v souvislosti s porušením povinnosti odůvodnit sporné akty a s opodstatněností opatření

- 54 V každém ze sporných aktů byly uvedeny tři důvody uložení omezujících opatření vůči společnosti Kala Naft.
- 55 V bodě 79 napadeného rozsudku Tribunál odmítl třetí z těchto důvodů jako nedostatečný:

„Naproti tomu třetí důvod, podle něhož má [Kala Naft] vazby na společnosti zapojené do íránského jaderného programu, je nedostatečný, neboť jí neumožňuje zjistit, jaký typ vazeb a s jakými subjekty je jí ve skutečnosti vytýkán, takže není schopna ověřit opodstatněnost tohoto tvrzení a zpochybnit je ani s minimální mírou přesnosti.“

- 56 V bodech 113 až 119 uvedeného rozsudku Tribunál dospěl k závěru, že první důvod, vycházející z toho, že společnost Kala Naft obchoduje se zbožím v odvětví ropy a plynu, které lze využít v íránském jaderném programu, je stížen nesprávným právním posouzením v souvislosti s pojmem „zapojení do šíření jaderných zbraní“:

„113 Jak vyplývá z bodu 77 výše, první důvod uplatněný Radou není založen na konkrétním jednání [společnosti Kala Naft] spočívajícím v jejím zapojení do šíření jaderných zbraní. Spočívá totiž na konstatování, že v případě [společnosti Kala Naft] je dáno zvlášť vysoké riziko jejího zapojení do tohoto programu z důvodu jejího postavení coby nákupní centrály skupiny společnosti National Iranian Oil Company.“

- 114 Článek 20 odst. 1 rozhodnutí 2010/413 přitom stanoví, že se zmrazují finanční prostředky „osob[...] a subjekt[ů], které [...] podporují“ šíření jaderných zbraní. Stejně tak čl. 7 odst. 2 nařízení č. 423/2007 a čl. 16 odst. 2 písm. a) nařízení č. 961/2010 se týkají zejména subjektů označených jako subjekty „podporující“ šíření jaderných zbraní.
- 115 Zákonodárcem použitá formulace znamená, že přijetí omezujících opatření vůči určitému subjektu z důvodu jeho údajné podpory šíření jaderných zbraní předpokládá, že tento subjekt předtím jednal způsobem odpovídajícím tomuto kritériu. Naproti tomu v případě, kdy takové jednání ve skutečnosti chybí, nestačí pouhé riziko, že dotýčný subjekt bude podporovat šíření jaderných zbraní v budoucnu.
- 116 Proto je nutno konstatovat, že se Rada dopustila nesprávného právního posouzení, když použila opačný výklad čl. 20 odst. 1 rozhodnutí 2010/413, čl. 7 odst. 2 nařízení č. 423/2007 a čl. 16 odst. 2 písm. a) nařízení č. 961/2010.“
- 57 V bodech 120 až 125 napadeného rozsudku Tribunál dospěl k závěru, že pokud jde o druhý z důvodů zápisu, dopustila se Rada nesprávného posouzení skutkového stavu v souvislosti činností společnosti Kala Naft:
- „120[...] zkoumání osmého žalobního důvodu [se] omezí na druhý důvod uplatněný Radou, který vychází z toho, že se [Kala Naft] údajně pokusila získat vrata z vysoce odolné slitiny, pro která neexistuje použití mimo jaderný průmysl.
- 121 [Kala Naft] k tomu uvádí, že na rozdíl od toho, co Rada uvedla v odůvodnění [sporných] aktů, se vrata, která nakupuje, nepoužívají výlučně v jaderném průmyslu, ale také v plynárenském, ropném a petrochemickém průmyslu.
- 122 Rada podporovaná Komisí zpochybňuje opodstatněnost argumentace společnosti [Kala Naft]. [Kala Naft] podle Rady neprokázala, že se nikdy nepokusila získat vrata používaná výlučně v jaderném průmyslu.
- 123 Podle ustálené judikatury platí, že soudní přezkum legality aktu, kterým byla přijata omezující opatření vůči určitému subjektu, zahrnuje posouzení skutečností a okolností, které jsou uplatňovány k jeho odůvodnění, stejně jako ověření důkazů a informací, na nichž je toto posouzení založeno. V případě sporu přísluší Radě tyto důkazy a informace předložit unijnímu soudu za účelem jejich ověření (v tomto smyslu viz rozsudek [Tribunálu ze dne 14. října 2009] Bank Melli Iran v. Rada, [T-390/08, Sb. rozh. s. II-3967], body 37 a 107).
- 124 V projednávané věci Rada nepředložila ke druhému důvodu žádnou informaci ani žádný důkaz, které by šly na rámec odůvodnění [sporných] aktů. Sama Rada v podstatě uznává, že vycházela pouze z tvrzení nepodložených žádnými důkazy, podle nichž se [Kala Naft] údajně pokusila získat vrata z vysoce odolné slitiny, pro která neexistuje použití mimo jaderný průmysl.“

Argumentace účastníků řízení

- 58 Rada zaprvé tvrdí, že Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení, když tři důvody uvedené ve sporných aktech přezkoumával zvlášť a jednotlivě. Domnívá se zejména, že první důvod týkající se obchodování se zbožím v odvětví ropy a plynu je relevantní v souvislosti se třetím důvodem, týkajícím se vazeb na společnost zapojené do íránského jaderného programu.
- 59 Rada zadruhé tvrdí, že Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení, když při přezkumu druhého a třetího důvodu zápisu řádně nezohlednil okolnost, že tyto důvody byly založeny na informacích pocházejících z důvěrných zdrojů.

- 60 Společnost Kala Naft poukazuje zaprvé na to, že sama Rada považovala každý bod odůvodnění uvedeného ve sporných aktech sám o sobě za dostačující k odůvodnění jejích rozhodnutí. Má za to, že Tribunál se odmítnutím třetího důvodu nedopustil nesprávného právního posouzení a že důvod kasačního opravného prostředku předložený Radou je nadto třeba považovat za nový, a tedy nepřípustný.
- 61 Zadruhé Kala Naft tvrdí, přičemž přebírá odůvodnění Tribunálu uvedené v bodech 114 a 115 napadeného rozsudku, že první důvod, sám o sobě vadný, nemohl učinit platným třetí důvod.
- 62 Zatřetí Kala Naft tvrdí, že i při společném posouzení obou důvodů zůstává třetí důvod nejasný, jelikož nelze zjistit, na které společnosti a jaké vazby Rada odkazuje.
- 63 Pokud jde o důkazy, společnost Kala Naft uvádí, že Rada namítla důvěrnost důkazů až na jednání. Jedná se tedy o nový důvod, který podle čl. 48 odst. 2 jednacího řádu Tribunálu tento soud nemohl přezkoumat.

Závěry Soudního dvora

- 64 Tímto důvodem kasačního opravného prostředku Rada v podstatě poukazuje na to, že Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení zaprvé tím, že dospěl k závěru, že důvody uvedené ve sporných aktech jsou nedostatečné, a zadruhé rozhodnutím, že Rada nebyla oprávněna přijmout sporné akty v rozsahu, v němž se týkají společnosti Kala Naft, jelikož žádný ze tří důvodů uvedených v těchto aktech nemohl odůvodnit přijetí opatření vůči této společnosti.
- 65 Je třeba připomenout, že unijní soudy musí v souladu s pravomocemi, které jim jsou na základě Smlouvy svěřeny, zajišťovat v zásadě úplný přezkum legality všech unijních aktů z hlediska základních práv, která jsou součástí unijního právního řádu. Tento požadavek je výslovně zakotven v čl. 275 druhém pododstavci SFEU (viz rozsudek ze dne 18. července 2013, Komise a další v. Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, dále jen „rozsudek Kadi II“, bod 97).
- 66 Mezi tato základní práva patří zejména dodržování práva na obhajobu a práva na účinnou soudní ochranu (viz rozsudek Kadi II, bod 98).
- 67 První z těchto práv, které je zakotveno v čl. 41 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“), obsahuje právo být vyslechnut a právo na přístup ke spisu za současného respektování oprávněných zájmů důvěrnosti (viz rozsudek Kadi II, bod 99).
- 68 Druhé z uvedených základních práv, které je zaručeno článkem 47 Listiny, předpokládá, že dotčený bude mít možnost seznámit se s důvody přijatého rozhodnutí, které se ho týká, buď přečtením samotného rozhodnutí, nebo na základě sdělení těchto důvodů na jeho žádost, aniž je dotčena pravomoc příslušného soudu požadovat jejich sdělení od dotčeného orgánu, aby mu tak bylo umožněno hájit svá práva za co nejpríznivějších podmínek a rozhodnout se s plnou znalostí věci, zda je účelné obrátit se na příslušný soud, jakož i k tomu, aby byl tento soud plně schopen provést přezkum legality dotčeného aktu (viz rozsudek ze dne 4. června 2013, ZZ, C-300/11, bod 53 a citovaná judikatura, jakož i rozsudek Kadi II, bod 100).
- 69 Článek 52 odst. 1 Listiny nicméně umožňuje omezit výkon práv v ní zakotvených, pokud dotyčné omezení respektuje podstatu dotčeného základního práva a je s ohledem na zásadu proporcionality nezbytné a skutečně odpovídá cílům obecného zájmu uznaným Uníí (viz výše uvedený rozsudek ZZ, bod 51, a rozsudek Kadi II, bod 101).

- 70 Kromě toho porušení práva na obhajobu a práva na účinnou soudní ochranu musí být posouzeno v závislosti na konkrétních okolnostech každého projednávaného případu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 25. října 2011, *Solvay v. Komise*, C-110/10 P, Sb. rozh. s. I-10439, bod 63), zejména z hlediska povahy dotčeného aktu, kontextu, v němž byl přijat, a právních norem upravujících danou oblast (viz rozsudek *Kadi II*, bod 102; pokud jde o dodržování povinnosti uvést odůvodnění, v tomto smyslu viz rovněž rozsudky ze dne 15. listopadu 2012, *Al-Aqsa v. Rada a Nizozemsko v. Al-Aqsa*, C-539/10 P a C-550/10 P, body 139 a 140, jakož i rozsudek *Rada v. Bamba*, C-417/11 P, bod 53).
- 71 Konkrétně akt nepříznivě zasahující do právního postavení osoby je dostatečně odůvodněn, jestliže byl vydán v souvislostech, které jsou zúčastněné osobě známy a které jí umožňují pochopit dosah opatření, které vůči ní bylo přijato (výše uvedený rozsudek *Rada v. Bamba*, bod 54).
- 72 Pokud jde o přezkum legality rozhodnutí o přijetí omezujících opatření, Soudní dvůr rozhodl, že z důvodu preventivní povahy těchto opatření platí, že pokud je unijní soud toho názoru, že alespoň jeden z uvedených důvodů je dostatečně přesný a konkrétní, podložený a představuje sám o sobě dostatečný základ pro toto rozhodnutí, pak okolnost, že ostatní z těchto důvodů tento požadavek nesplňují, neodůvodňuje zrušení uvedeného rozhodnutí (viz rozsudek *Kadi II*, bod 130).
- 73 Kromě toho účinnost soudní kontroly zaručená v článku 47 Listiny též vyžaduje, aby se unijní soud ujistil o tom, zda se toto rozhodnutí, které se dotýká osoby nebo subjektu osobně dotýká, opírá o dostatečně pevný skutkový základ. Je proto třeba ověřit skutečnosti uváděné v odůvodnění, ze kterého uvedené rozhodnutí vychází, tak aby se soudní přezkum neomezoval na abstraktní posouzení pravděpodobnosti uváděných důvodů, ale aby se zaměřil na otázku, zda jsou tyto důvody, nebo alespoň jeden z nich, který sám o sobě postačuje k odůvodnění tohoto rozhodnutí, podložené (viz rozsudek *Kadi II*, bod 119).
- 74 V projednávané věci je třeba za účelem posouzení řádnosti přezkumu odůvodnění a opodstatněnosti sporných aktů provedeného Tribunálem přezkoumat nejprve způsob, jakým Tribunál určil a vyložil obecná pravidla použitelných předpisů a poté konkrétně přezkoumat, jakým způsobem Tribunál přezkoumával odůvodnění a opodstatněnost sporných aktů.
- 75 V tomto ohledu z žádné skutečnosti v napadeném rozsudku nevyplývá, že by Tribunál zohlednil vývoj unijní právní úpravy po rezoluci Rady bezpečnosti 1929 (2010).
- 76 Jeho výklad této právní úpravy jej tak vedl, jak vyplývá z bodů 113 a 114 uvedeného rozsudku, k tomu, že hledal přímou spojitost mezi společností Kala Naft a šířením jaderných zbraní, ačkoliv z rozhodnutí 2010/413 a z nařízení č. 961/2010 výslovně vyplývá, že íránský ropný a plynárenský průmysl může být předmětem omezujících opatření, zejména pokud přispívá k pořizování zakázaného zboží a technologií, jelikož spojitost mezi tímto zbožím a těmito technologiemi na jedné straně a šířením jaderných zbraní na straně druhé konstatoval unijní zákonodárce v obecných pravidlech použitelných předpisů.
- 77 Článek 8 odst. 1 nařízení č. 961/2010 totiž zakazuje přímo či nepřímo prodávat, dodávat, převádět nebo vyvážet klíčové zařízení nebo technologie uvedené v příloze VI jakékoli íránské osobě, subjektu či orgánu nebo pro použití v Íránu. Podle čl. 8 odst. 2 tohoto nařízení příloha VI obsahuje klíčové zařízení a technologie pro klíčové obory íránského odvětví ropy a zemního plynu. Z těchto ustanovení vyplývá, že pojem „pořizování zakázaného zboží a technologií“ ve smyslu čl. 16 odst. 2 uvedeného nařízení zahrnuje pořizování klíčového zařízení a technologií pro klíčové obory íránského odvětví ropy a zemního plynu.
- 78 Zdá se ostatně, že citace uvedeného čl. 16 odst. 2 v bodě 11 napadeného rozsudku, jakož i odkaz na tento článek v bodě 114 napadeného rozsudku, nezmiňují část tohoto ustanovení, podle níž se omezující opatření vztahují na ty, kdo se podílejí na jaderných činnostech Íránské islámské republiky, jsou s těmito činnostmi přímo spojeni nebo je podporují, „a to i prostřednictvím pořizování zakázaného zboží a technologií“.

- 79 Pokud jde o prováděcí nařízení č. 668/2010, je třeba konstatovat, že provádělo čl. 7 odst. 2 nařízení č. 423/2007, který se na rozdíl od čl. 16 odst. 2 nařízení č. 961/2010 nevztahoval výslovně na pořízování zakázaného zboží a technologií.
- 80 Článek 7 odst. 2 písm. a) nařízení č. 423/2007 však hovoří o podílení se na činnostech Íránu v jaderné oblasti citlivých z hlediska šíření jaderných zbraní, přímém spojení s nimi nebo jejich podpoře. Je přitom třeba konstatovat, že pojem „podpora“ znamená nižší stupeň spojení s jadernými činnostmi Íránu než pojmy „podílení se“ nebo „přímé spojení“, a že může zahrnovat pořízování zboží a technologií souvisejících s plynárenským a ropným průmyslem nebo obchodování s nimi.
- 81 Tento výklad je podepřen tím, že po přijetí nařízení č. 423/2007 byly přijaty rezoluce Rady bezpečnosti 1929 (2010), prohlášení Evropské rady ze dne 17. června 2010 a rozhodnutí 2010/413, které zmiňují příjmy z odvětví energetiky a riziko spojené s vybavením určeným pro ropný a plynárenský průmysl.
- 82 Rezoluce Rady bezpečnosti 1929 (2010), na kterou odkazuje bod 22 odůvodnění rozhodnutí 2010/413, poukazuje na možnou souvislost mezi příjmy Íránské islámské republiky plynoucími z jejího odvětví energetiky a financováním íránských jaderných činností potenciálně ohrožujících nešíření a zmiňuje, že zařízení a materiály určené k chemickým procesům v petrochemickém průmyslu mají mnoho společného se zařízeními a materiály nezbytnými pro určité citlivé činnosti spojené s jaderným palivovým cyklem. Evropská rada kromě toho v prohlášení ze dne 17. června 2010 konstatovala, že nová opatření, která je třeba přijmout, se mají vztahovat mimo jiné na klíčová odvětví plynárenského a ropného průmyslu se zákazem nových investic, technické pomoci a přenosu technologií, zařízení a služeb souvisejících s těmito oblastmi.
- 83 Ve světle této rezoluce Rady bezpečnosti (rozsudek ze dne 16. listopadu 2011, Bank Melli Iran v. Rada, C-548/09 P, Sb. rozh. I-11381, bod 104 a citovaná judikatura), tohoto prohlášení Evropské rady a rozhodnutí 2010/413, které zmiňují příjmy z odvětví energetiky a riziko spojené s vybavením určeným pro ropný a plynárenský průmysl, měl být čl. 7 odst. 2 nařízení č. 423/2007 pro účely posouzení legality omezujícího opatření přijatého prováděcím nařízením č. 668/2010 vyložen v tom smyslu, že obchodování s klíčovým zařízením a technologiemi pro odvětví ropy a zemního plynu je možné považovat za podporu jaderných činností Íránské islámské republiky.
- 84 Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení, když v bodech 113 až 115 napadeného rozsudku rozhodl, že předpokladem přijetí omezujících opatření vůči určitému subjektu je, že tento subjekt předtím skutečně jednal zavrženímhodným způsobem, jelikož pouhé riziko, že dotýčný subjekt tak bude jednat v budoucnu, nestačí.
- 85 Jednotlivá ustanovení sporných aktů, kterými se zmrazují finanční prostředky, jsou totiž formulována obecně („podílejí se, jsou přímo spojeny nebo podporují [...]“), bez odkazu na jednání předcházející rozhodnutí o zmrazení finančních prostředků. Z toho vyplývá, že i když se omezující opatření vztahují na určitý subjekt, k odůvodnění jejich přijetí může stačit odkaz na obecný cíl, jak plyne ze stanov tohoto subjektu.
- 86 Dále je třeba přezkoumat, zda důvody uvedené ve sporných aktech jsou dostatečně přesné a konkrétní, a případně zda byla ve světle sdělených informací prokázána věcná správnost skutečností odpovídajících danému důvodu (viz rozsudek Kadi II, bod 136).
- 87 Pokud jde o první důvod uvedený ve sporných aktech, podle něhož Kala Naft obchoduje se zbožím v odvětví ropy a plynu, které lze využít v íránském jaderném programu, měl Tribunál správně za to, že tento důvod je dostatečně přesný a konkrétní, aby společnosti Kala Naft umožnil ověřit opodstatněnost sporných aktů a hájit se před Tribunálem a Tribunálu pak provést přezkum.

- 88 Pokud jde o opodstatněnost opatření a konkrétně věcnou správnost skutečností tvrzených v rámci tohoto prvního důvodu, je třeba konstatovat, že podle čl. 7 odst. 2 písm. a) nařízení č. 423/2007, čl. 20 odst. 1 písm. b) rozhodnutí 2010/413 a čl. 16 odst. 2 písm. a) nařízení č. 961/2010, vykládaných ve světle rezoluce Rady bezpečnosti 1929 (2010) a prohlášení Evropské rady ze dne 17. června 2010, byla Rada oprávněna mít za to, že vůči společnosti Kala Naft mohou být přijata opatření v rozsahu, v němž obchoduje se zbožím v odvětví ropy a plynu, které lze využít v iránském jaderném programu.
- 89 Stačí totiž připomenout, že Kala Naft je nákupní centrálou skupiny iránské národní ropné společnosti NIOC. To je uvedeno ve stanovách této společnosti a ta to nezpochybňuje. Sama Kala Naft v bodě 27 žaloby podané k Tribunálu uvádí, že její zaměření výlučně na ropný, plynárenský a petrochemický průmysl vyplývá jednoznačně z jejích pracovních metod.
- 90 Kromě toho v rámci napadení druhého důvodu uvedeného ve sporných aktech Kala Naft v bodech 63, 64 a 118 žaloby podané k Tribunálu sama uvádí, že se běžně podílí na pořizování vrat ze slitiny pro společnost NIOC nebo její dceřiné společnosti. Každopádně vzhledem k této úloze ve skupině společnosti NIOC, která s sebou nutně nese nákup velkého množství zboží používaného podniky společnosti NIOC, mohla Rada mít za to, že Kala Naft v rámci své činnosti přispívá k pořizování zakázaného zboží a technologií ve smyslu článku 4 a čl. 20 odst. 1 písm. b) rozhodnutí 2010/413, jakož i čl. 8 odst. 1 a 2 a čl. 16 odst. 2 písm. a) nařízení č. 961/2010, a zejména zboží pro odvětví ropy a plynu, které lze využít v iránském jaderném programu, jak je uvedeno v odůvodnění sporných aktů.
- 91 Za těchto podmínek je třeba konstatovat, že skutečnosti tvrzené v rámci prvního důvodu jsou prokázány právně dostačujícím způsobem a tento první důvod sám o sobě odůvodňoval zápis na seznamy ve sporných aktech. S ohledem na to, co je připomenuto v bodě 72 tohoto rozsudku, není třeba ověřovat dostatečně přesnou a konkrétní povahu druhého a třetího důvodu uvedených ve sporných aktech, ani přezkoumávat, zda tyto důvody byly podloženy a mohly samy o sobě představovat dostatečný základ sporných aktů.
- 92 I kdyby skutečnosti dokládající opodstatněnost prvního důvodu těchto zápisů vyplývaly ze spisů předložených v rámci řízení u unijních soudů, a nikoliv z úplného a výslovného odůvodnění podloženého relevantními informacemi, nedotýká se to legality těchto aktů, jelikož Kala Naft mohla toto odůvodnění pochopit a relevantní informace, jako stanovy této společnosti, jí byly známy.
- 93 Vzhledem k nesprávným právním posouzením, kterých se Tribunál dopustil, je třeba napadený rozsudek zrušit.

K žalobě podané k Tribunálu

- 94 Podle čl. 61 prvního pododstavce statutu Soudního dvora může posledně jmenovaný v případě, že zruší rozhodnutí Tribunálu, sám vydat konečné rozhodnutí ve věci, pokud to soudní řízení dovoluje, nebo vrátit věc Tribunálu k rozhodnutí.
- 95 Po zrušení napadeného rozsudku přísluší soudu, kterému byla věc předložena, aby znovu rozhodl o žalobě na neplatnost podané společností Kala Naft.
- 96 V projednávané věci jsou splněny podmínky pro to, aby Soudní dvůr sám vydal rozhodnutí ve věci. Argumenty uvedené účastníky řízení před Tribunálem jsou totiž obsaženy ve spisech předložených v rámci písemné části řízení u uvedeného soudu. Kromě toho v části svých spisů týkající se případu vyhovění kasačnímu oprávněnému prostředku měli účastníci řízení příležitost zaujmout před Soudním dvorem znovu stanovisko k těmto argumentům a případně k odpovědi dané Tribunálem.

K prvnímu žalobnímu důvodu

- 97 Kala Naft tvrdí, že rozhodnutí 2010/413 je protiprávní, neboť jeho článek 28 stanovil, že toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí, který předcházel dni jeho vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*. Poukazuje zejména na to, že článek 4 rozhodnutí 2010/413 stanoví zákazy, jejichž rozsah není určen dostatečně přesně. Prostřednictvím článku 4 ve spojení s článkem 28 rozhodnutí 2010/413 stanoví zákaz, trestně postižitelný na základě právních předpisů členských států, který svým adresátům neumožňuje posoudit jeho rozsah.
- 98 Žádný z účastníků řízení nezaujal před Soudním dvorem k tomuto žalobnímu důvodu stanovisko.
- 99 Ze stejných důvodů, jako jsou uvedeny v bodech 36 až 38 rozsudku Tribunálu, je třeba vyslovit závěr, že podle čl. 275 prvního pododstavce SFEU Soudní dvůr nemá pravomoc rozhodnout o žalobě, na jejímž základě má být posouzena legalita článku 4 rozhodnutí 2010/413.
- 100 Vzhledem k tomu, že zpochybnění legality článku 28 souvisí se zpochybněním legality článku 4, není třeba na žalobní důvod společnosti Kala Naft odpovídat.

Ke druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení povinnosti uvést odůvodnění

- 101 Kala Naft tvrdí, že Rada sporné akty neodůvodnila právně dostačujícím způsobem, takže tato společnost není schopna zjistit, jaké skutečnosti jsou jí vytýkány, a ověřit či vyvrátit opodstatněnost důvodů, které byly vůči ní použity.
- 102 Ze stejných důvodů, jako jsou uvedeny v bodech 72 a 87 tohoto rozsudku, je třeba tento žalobní důvod zamítnout.

Ke třetímu žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení práva společnosti Kala Naft na obhajobu a jejího práva na účinnou soudní ochranu

- 103 Kala Naft uvádí, že přijetím rozhodnutí 2010/413 a prováděcího nařízení č. 668/2010 porušila Rada její právo na obhajobu, což také znamená porušení jejího práva na účinnou soudní ochranu.
- 104 Ze stejných důvodů, jako jsou uvedeny v bodech 94 až 104 rozsudku Tribunálu, je třeba mít za to, že právo společnosti Kala Naft na účinné uplatnění jejího stanoviska bylo dodrženo.
- 105 Pokud jde o skutečnosti prokazující reálnost důvodů použitých proti společnosti Kala Naft, stačí konstatovat, že funkce nákupní centrály skupiny společnosti NIOC, kterou společnost Kala Naft vykonává, vyplývá jak z jejích stanov, tak z prospektů, které vydává. Rada tudíž nebyla povinna prokazovat činnost společnosti Kala Naft jinými skutečnostmi.
- 106 Co se týče důkazu pokusu o získání materiálu, pro který není žádné použití mimo jaderný průmysl, je třeba mít za to, že případné porušení práva společnosti Kala Naft na obhajobu by nemělo na řešení sporu vliv, jelikož, jak bylo konstatováno v bodě 91 tohoto rozsudku, první důvod zapsání společnosti Kala Naft na seznamy ve sporných aktech sám o sobě odůvodňoval zapsání této společnosti na tyto seznamy.

K pátému žalobnímu důvodu vycházejícímu z nedostatku pravomoci Rady k přijetí sporných aktů

- 107 Kala Naft tvrdí, že Rada neměla pravomoc přijmout sporné akty. Poukazuje na to, že právním základem těchto aktů je prohlášení Evropské rady ze dne 17. června 2010, ovšem toto prohlášení pouze stanoví, že Rada provede rezoluci Rady bezpečnosti 1929 (2010) a přijme doprovodná opatření, nehovoří však

o přijetí samostatných opatření, jimiž se zmrazují finanční prostředky. Kromě toho rezoluce 1929 (2010) podle ní neobsahuje žádná opatření týkající se íránského ropného a plynárenského průmyslu nebo společnosti Kala Naft. Tato společnost z toho vyvozuje, že Rada neměla pravomoc přijmout vůči ní omezující opatření na základě prohlášení Evropské rady ze dne 17. června 2010.

108 V tomto ohledu je třeba poukázat na to, že i když rezoluci Rady bezpečnosti 1929 (2010) a prohlášení Evropské rady ze dne 17. června 2010 je třeba při výkladu sporných aktů zohlednit, nemohou představovat jejich právní základ.

109 Je třeba konstatovat, že rozhodnutí 2010/413 a 2010/644 jsou založena na článku 29 SEU, prováděcí nařízení č. 668/2010 je založeno na čl. 291 odst. 2 SEU a nařízení č. 423/2007, a nařízení č. 961/2010 je založeno na článku 215 SFEU. Tato ustanovení Smluv dala Radě pravomoc k přijetí sporných aktů, obsahujících samostatná omezující opatření, lišící se od opatření doporučených konkrétně Radou bezpečnosti.

110 Z toho vyplývá, že žalobní důvod je neopodstatněný.

K šestému žalobnímu důvodu vycházejícímu ze zneužití pravomoci

111 Kala Naft tvrdí, že se Rada dopustila zneužití pravomoci. Poukazuje na to, že Rada vůči ní přijala omezující opatření bez důkazů o jejím zapojení do šíření jaderných zbraní a bez respektování jejích procesních práv. Tyto okolnosti podle uvedené společnosti znamenají, že Rada ve skutečnosti usilovala o zneužití systému omezujících opatření spojeného s šířením jaderných zbraní ve snaze zasáhnout íránský ropný, plynárenský a petrochemický průmysl.

112 V tomto ohledu stačí poukázat na to, jak bylo uvedeno v bodech 76 až 83 tohoto rozsudku, že sporné akty směřovaly proti íránskému ropnému, plynárenskému a petrochemickému průmyslu z důvodu rizika, které tento průmysl představuje z hlediska šíření jaderných zbraní, jak prostřednictvím zisků, které přináší, tak používáním zařízení a materiálů, které mají mnoho společného se zařízením a materiály nezbytnými pro určité citlivé činnosti spojené s jaderným palivovým cyklem.

113 Žalobní důvod je tedy neopodstatněný.

K sedmému žalobnímu důvodu vycházejícímu z nesprávného právního posouzení v souvislosti s pojmem „zapojení do šíření jaderných zbraní“

114 Kala Naft uvádí, že se Rada dopustila nesprávného právního posouzení, když vycházela z prvního důvodu jejího zařazení na seznam ve sporných aktech, podle něhož tato společnost obchoduje se zbožím v odvětví ropy a plynu, které lze využít v íránském jaderném programu. Tato skutečnost totiž podle společnosti Kala Naft sama o sobě neodůvodňuje přijetí omezujících opatření.

115 Jak vyplývá z bodů 87 až 90 tohoto rozsudku, činnost společnosti Kala Naft v odvětví ropy a plynu, kterou dokládají samy stanovy této společnosti, byla dostačující k přijetí omezujících opatření.

116 Sedmý žalobní důvod je tedy neopodstatněný.

K osmému žalobnímu důvodu vycházejícímu z nesprávného posouzení skutkového stavu v souvislosti s činností společnosti Kala Naft

117 Kala Naft nesouhlasí s tím, že vykonává činnost spočívající v obchodování se zbožím souvisejícím s jaderným programem. Uvádí, že její úloha nákupní centrály společnosti NIOC nepředstavuje obchodní činnost.

- 118 Je třeba mít za to, že výraz „obchoduje“ popisuje právně dostačujícím způsobem činnost společnosti Kala Naft odůvodňující její zařazení na seznam a umožňuje této společnosti pochopit jeho příčinu.

Ke čtvrtému a devátému žalobnímu důvodu vycházejícím z porušení zásady proporcionality

- 119 Kala Naft zpochybňuje cíl obecného zájmu, který by mohl odůvodnit omezení výkonu vlastnického práva a práva svobodně vykonávat hospodářskou činnost, vzhledem k tomu, že ani Rada bezpečnosti ani Evropská rada nepočítaly s přijetím opatření zaměřených na odvětví ropy a plynu. Kromě toho, i kdyby takový cíl existoval, nebyla dodržena rozumná přiměřenost mezi použitými prostředky a sledovaným cílem.
- 120 V rozsahu, v němž společnost Kala Naft zpochybňuje přiměřenost obecných pravidel, na jejichž základě bylo rozhodnuto o jejím zapsání na seznamy, je třeba připomenout, že co se týče soudního přezkumu dodržování zásady proporcionality, Soudní dvůr rozhodl, že unijnímu zákonodárci je třeba přiznat širokou posuzovací pravomoc v oblastech, které z jeho strany předpokládají rozhodnutí politické, ekonomické a sociální povahy a v jejichž rámci má provést komplexní posouzení. Z toho Soudní dvůr vyvozuje, že legalita opatření přijatého v těchto oblastech může být dotčena pouze zjevně nepřiměřeným charakterem takového opatření ve vztahu k cíli, který hodlá příslušný orgán sledovat (viz rozsudek ze dne 1. února 2007, Sison v. Rada, C-266/05 P, Sb. rozh. s. I-1233, bod 33).
- 121 Je třeba rovněž připomenout, že základní práva, která zmiňuje společnost Kala Naft, nejsou absolutními výsadami a jejich výkon může být předmětem omezení odůvodněných cíli obecného zájmu, které Unie sleduje (viz výše uvedený rozsudek Bank Melli Iran v. Rada, bod 113).
- 122 To platí i pro právo vlastnit majetek a pro svobodný výkon hospodářské činnosti. V důsledku toho může být právo svobodně vykonávat podnikatelskou nebo jinou výdělečnou činnost omezeno, stejně jako výkon vlastnického práva, za podmínky, že tato omezení skutečně odpovídají sledovaným cílům obecného zájmu a nepředstavují vzhledem k sledovanému cíli nepřiměřený a neúnosný zásah, jímž by byla dotčena samotná podstata takto zaručených práv (viz výše uvedený rozsudek Bank Melli Iran v. Rada, bod 114).
- 123 Pokud jde konkrétně o svobodný výkon hospodářské činnosti, Soudní dvůr zejména rozhodl, že s ohledem na znění článku 16 Listiny, které se liší od znění ostatních základních svobod zakotvených v hlavě II, avšak je blízké znění některých ustanovení hlavy IV téže Listiny, může být tato svoboda předmětem široké škály zásahů ze strany veřejné moci, jimiž lze ve veřejném zájmu stanovit hranice pro výkon hospodářské činnosti (viz rozsudek ze dne 22. ledna 2013, Sky Österreich, C-283/11, bod 46).
- 124 V tomto ohledu je zaprvé třeba uvést, že cílem jednotlivých sporných aktů je zabránit šíření jaderných zbraní a vyvinout tak na Íránskou islámskou republiku tlak, aby dotyčné činnosti ukončila. Tento cíl zapadá do obecnějšího rámce snah spojených se zachováním míru a mezinárodní bezpečnosti, a je v důsledku toho legitimní (v tomto smyslu viz výše uvedený rozsudek Bank Melli Iran v. Rada, bod 115).
- 125 Mimoto na rozdíl od toho, co tvrdí Kala Naft, Rada bezpečnosti zmínila rizika spojená s petrochemickým průmyslem v sedmáctém bodě odůvodnění rezoluce 1929 (2010) a Evropská rada ve svém prohlášení ze dne 17. června 2010 vyzvala Radu pro zahraniční věci k přijetí opatření v odvětví plynárenského a ropného průmyslu.

- 126 Pokud jde o přiměřenost těchto opatření, je třeba připomenout četné zprávy MAAE, značný počet rezolucí Rady bezpečnosti, jakož i jednotlivá opatření Unie. Omezující opatření přijímaná jak Radou bezpečnosti, tak Unií jsou postupná a odůvodněná neúspěšností dříve přijatých opatření. Z tohoto přístupu založeného na postupnosti zásahu do práv v závislosti na účinnosti opatření vyplývá, že jejich přiměřenost je prokázána.
- 127 Z toho vyplývá, že žalobní důvody jsou neopodstatněné.
- 128 Vzhledem k tomu, že všechny žalobní důvody byly zamítnuty, je třeba žalobu zamítnout.

K nákladům řízení

- 129 Podle čl. 184 odst. 2 jednacího řádu, není-li kasační opravný prostředek opodstatněný nebo je-li tento kasační prostředek opodstatněný a Soudní dvůr vydá sám konečné rozhodnutí ve věci, rozhodne o nákladech řízení. Článek 138 tohoto jednacího řádu, který se na základě jeho čl. 184 odst. 1 použije na řízení o kasačním opravném prostředku, v odstavci 1 stanoví, že se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Článek 140 odst. 1 jednacího řádu, jenž se použije na řízení o kasačním opravném prostředku na základě čl. 184 odst. 1 tohoto řádu, stanoví, že členské státy a orgány, které do řízení vstoupily jako vedlejší účastníci, ponese vlastní náklady řízení.
- 130 Vzhledem k tomu, že kasačnímu opravnému prostředku Rady bylo vyhověno a žaloba společnosti Kala Naft směřující proti sporným aktům byla zamítnuta, a vzhledem k tomu, že Rada požadovala náhradu nákladů řízení, ponese Kala Naft vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Radou v obou stupních řízení.
- 131 Komise, vystupující jako vedlejší účastník, ponese vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (pátý senát) rozhodl takto:

- 1) **Rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 25. dubna 2012, Manufacturing Support & Procurement Kala Naft v. Rada (T-509/10), se zrušuje.**
- 2) **Žaloba společnosti Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Tehran, na neplatnost se zamítá.**
- 3) **Společnost Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Tehran, ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Radou Evropské unie jak v prvním stupni, tak v řízení o kasačním opravném prostředku.**
- 4) **Evropská komise ponese vlastní náklady řízení jak v prvním stupni, tak v řízení o kasačním opravném prostředku.**

Podpisy.